

ROSUĆ SIĘ (1) *vb pf*

rosuć się, [rozsuć się].

o jasne.

[*inf* rozsuć się.] \diamond *praet 3 pl* [*m pers* rozsuli się.] *subst* rosuły się.

Sł stp: *rosuć się, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).*

1. Rozsypać się: [*konie*] yęły z wozem vcyekác po vlicy myedzy dwory y thám y sam/ ták iż nye tylko lie yáblká rofuły ále y woz lie rofkołatał. *GliczKsiąż* Iv.

a. [O ludziach: rozproszyć się, rozluźnić szyk: Bili lie z sobą przez kilká godzin/ aż náoftátek Tátárowie vftąpili: nászy rozumiejąc że iuz wygráli/ rozfuli lie goniąc ich *BielKron 1597 166.*]

2. [Ulec zniszczeniu [od czego]: Zali nieogładáli ci Neptunowého Dziaála Troie rozluc lie od ognia írogiego? *VergKoch [248] (Linde).*]

Synonimy: **1. rozsiał się; 2. rozpaść się, rozsypać się.**

Formacje współrdzenne cf SUĆ.